О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 21530

гр. София, 29.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 74 състав,** в закрито заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

като разгледа дело номер **6441** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.1 б.“з“ „гг“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на К. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж. Г. Д., [жилищен адрес]чрез адв. З.,съдебен адрес: [населено място], [улица],моб.тел:[ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка GPAM-2676106 от 18.05.2026г.. постановена от младши автоконтрольор А. А., отдел Пътна полиция при СДВР, с която по отношение на жалбоподателя е постановно временно отнемане СУМПС до решаване на въпроса за отговорността но за не повече от 6 месеца.

С жалбата е отправено искане по чл. 166, ал. 2 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за спиране предварителното изпълнение на заповедта. Същото подлежи на незабавно разглеждане и произнасяне.

С искането се твърди,че мярката и предварителното и изпълнение се явяват несъразмерни с целта на закона като лишават лицето от възможност да управлява МПС в хипотеза в която жалбоподателят не може зда упражнява трудова дейност,нито да полага адекватни грижи за семейсвото и в часктност – децата си.

Представя полица на сключена на 18.05.2026г. застраховка ГО.

Съгласно разпоредбата на чл. 172 ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171 т.1 от Закона не спира изпълнението и. От своя страна, специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в

съответствие с нормативно предвидените основания. В тази връзка, оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини по вид и значителност. Успоредно с това, следва да се установи и настъпването им в степен на достатъчна вероятност.
Следва да се отбележи още, че нормативното изискване налага вредите да настъпят в резултат от предварителното изпълнение, а не от самия административен акт.
С Решение на СЕС по дело С-605/23 от 03.07.2025 г., макар постановено в хипотезата на ПАМ за спарване данъчното законодателство, но при общовалидност на констатациите на СЕС досежно същността и характера на мерките водещи до преустановяване дейност поради допуснато нарушение, Съдът в Л. е приел,че съдебният контрол, упражняван в рамките на искане за спиране на предварително изпълнение на принудителна административна мярка с наказателен характер, не може да се ограничава само до наличието на значителни или трудно поправими вреди, които би причинило това предварително изпълнение, като изключва всякаква възможност сезираният с това искане съд да прецени дали то е обосновано от правна и фактическа страна с доводи, които на пръв поглед могат да разкрият незаконосъобразността на разглежданата мярка /съображения по т. 48, 49, 54, 55/.
Успоредно с това Върховния административен съд е имал възможност да постанови,че при преценката за законосъобразност съдът следва да съобрази не само формалното наличие на предпоставките за прилагане на ПАМ, но и дали при конкретните факти административната принуда действително реализира преследваната от закона цел. … И когато към момента на издаване на акта или непосредствено след това са настъпили обстоятелства, от които следва, че защитимата от закона цел е вече постигната, продължаването на административната принуда не може да се разглежда изолирано от конкретната фактическа ситуация и не може да се ползва с презумпция за автоматична съразмерност. /виж в този смисъл Определение № 533/19.01.2026 г. по адм. дело № 12298/2025 г., Определение № 1738/16.02.2026 г. по адм. дело № 1267/2026 г. и Определение № 1661/13.02.2026 г. по адм. дело № 979/2026 г. на ВАС и др./.
В тази връзка съдът съобрази, че целта на предварителното изпълнение е незабавно да преустанови участието в движението на автомобил без валидно сключена застраховка ГО – т.е. да преустанови нарушението,представляващо участие в движението без застраховка ГО/преустановителна цел/ и да осигури безопасност на останалите участници в движението посредством недопускането на такова МПС/превантивна цел/.
От своя страна, разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 от АПК регламентират като проявление на принципа за съразмерност задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.
Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето. Наложената ПАМ не се основава на необходимост от налагане на ограничението за постигане на предвидена в закона цел. Процесното нарушение е отстранено и е налице сключена застраховка още на същият ден/приложено копие по делото/ . При това положение напълно безпредметно се явява незабавното отнемане на СУМПС на водача на този автомобил, който между впрочем не е и собственик, а служител на дружеството-собственик на МПС, тъй като целите на ПАМ са постигнати. При установените факти по

делото неясно и необосновано остава как незабавното изпълнение на приложената ПАМ би изпълнила иманентно присъщите за всяка ПАМ превантивни или преустановителни цели и функции /яснота в тази насока не внася и т. 10 от мотивите към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата Вх. № 51-402-0125/17.12.2024 г., с който е приета новата разпредба на чл. 171, т. 1, б. "з" от ЗДвП/.

Предварителното изпълнение на ПАМ от вида на процесната спрямо водача придобива санкционен характер и представлява форма на предварително изпълнение на наказанието, което евентуално би било наложено за констатираното нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП предмет на специалното производство по ЗАНН, какъвто характер принудителните административни мерки не би следвало да имат.

По делото е представена застрахователна полица № 22/126001708541 сключена на 18.05.2026г. застраховка ГО с валидност до 18.05.2027г. със застраховател Л. Инс. В този смисъл следва да се приеме,че представената от лицето застрахователната полица безспорно има характер на ново обстоятелство и като такава съотвества на нормативният критгеий по чл.166 ал.2 изр.второ от АПК.

С оглед всичко гореизложено и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, искането следва да се уважи.

Поради това, Административен съд София-град, 74 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM-2676106 от 18.05.2026г., постановена от младши автоконтрольор А. А., отдел Пътна полиция при СДВР.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

Препис от определението да се изпрати на страните.